

Kalábrijské svätice, ktoré svoje utrpenie obetovali za iných

Branislav Krasnovský

7. októbra 2021 ✙ Cirkev

V nedeľu 3. októbra sa v juhotalianskom regióne Kalábria uskutočnila slávnosť blahorečenia dvoch laičiek, ktoré obetovali svoju chorobu a bolesti za iných. Týmito ženami sú Maria Antónia Sama (1875 – 1953) a Gaetana Nuccia Tolomeová (1936 – 1997).

V oboch prípadoch ide o ženy a trpitelky, ktoré vydali svedectvo lásky ku Kristovi, tieto ženy boli takmer celý svoj život pripútané na nemocničné lôžko. Proces beatifikácie sa uskutočnil v meste Catanzaro a predsedal mu kardinál Marcelo Semeraro, prefekt Kongregácie pre svätých.

Mária Antónia Sama

Blahoslavná Mária Antónia Sama sa narodila v roku 1875. Od mladosti mala veľké zdravotné problémy a nakoniec stratila možnosť pohybovať sa. Žila so svojou matkou až do roku 1920, kedy matka umrela a spočiatku pracovala na poli. Mala od detstva veľké tráviace problémy, kŕče a často upadala do mdlôb. Ľudia z jej dediny si dokonca mysleli, že je posadnutá a previezli ju aj do kartuziánskeho kláštora, aby sa na nej vykonal exorcizmus. Keď sa však začala modliť pred sochou sv. Bruna z Kolína, jej zdravotný stav sa zlepšil.

Mária Antónia Sama

zdroj: santiebeati

Následne sa stala veľkou ctiteľkou sv. Bruna z Kolína a obdivovala aj kartuziánsku spiritualitu. Súkromne sa zasvätila Bohu a snažila sa žiť podľa kartuziánskych pravidiel. Ľudia z jej okolia ju aj volali „*naša Mária Antónia, mníška sv. Bruna*“. Mala blízko aj k sestrám Najsvätejšieho Srdca, ktoré sa o ňu začali po smrti jej matky starať, pretože jej zdravotný stav sa neustále zhoršoval. Trpela artritídou, ktorá bola natoľko silná a bolestivá, že jej vykrútila a znehybnila nohy.

Bez ohľadu na jej neustále sa zhoršujúci zdravotný stav, ktorý ju pripútal na lôžko, nikdy sa nestážovala na svoj osud, šírila okolo seba povzbudenie a nádej, svoje bolesti obetovala za iných. Každý deň sa modlila Ruženec. Keďže bola bez akýchkoľvek finančných prostriedkov, ľudia jej nosili peniaze a potraviny. Z

milodarov si nechávala len málo, zvyšok rozdávala biednym. Eucharistiu prijímala každý deň, tvrdila, že inú potravu nepotrebuje, jedla však, pretože to od nej s láskou požadovali sestry Najsvätejšieho Srdca.

Zomrela vo veku 78 rokov v mestečku Sant'Andrea na juhu Talianska. Svoju smrť predpovedala niekoľko dní predtým, v čase, keď umierala boli u nej tri ženy z okolia, ktoré sa pri umieraní modlili litánie. Podľa ich slov v deň úmrtia, dňa 27. mája 1953 Mária Antónia upierala počas modlitieb s láskou pohľad na Kríž na stene a sochu Panny Márie. Napriek tomu, že bola viac ako polstoročie pripútaná na lôžko, nemala žiadne preležaniny.

V roku 2003 boli jej pozostatky premiestnené do kaplnky sestier Najsvätejšieho Srdca v Kostole Svätého Petra a Pavla. Na jej príhovor sa uskutočnil aj zázrak, išlo o uzdravenie talianskej pacientky, trpiacej na silnú artrózu kolien, zázrak sa udial v Janove v roku 2004.

Gaetana Nuccia Tolomeová

Dňa 10. apríla 1936, na Veľký Piatok sa narodila Gaetana Nuccia Tolomeová. Aj jej život bol spojený s utrpením, svoje utrpenie však obetovala za veriacich a neustále sa modlila za ľudí. Od útleho veku trpela progresívnou a deformujúcou paralýzou, ktorá zastavila jej rast a spravila z nej úplného invalida. Lekári jej nedokázali pomôcť, čoskoro už nedokázala ani sedieť na stoličke a mohla len ležať na lôžku. Sama Gaetana Nuccia Tolomeová však svoje postihnutie vnímala ako *„dar, ktorý je pre ňu školou odovzdanosti, pokory, trpezlivosti a vdáčnosti“*.

Gaetana Nuccia Tolomeová

zdroj: santiebeati

Gaetana Nuccia Tolomeová napriek tomu, že bola fyzicky postihnutá, žila aktívnym intelektuálnym a duchovným životom. Bola členkou talianskej Katolíckej akcie, napísala niekoľko spisov, svoje utrpenie chápala ako slabý a nezaslúžený odraz Kristovho utrpenia. Utrpenie podľa jej slov môže pomôcť iným hriešnikom nájsť cestu k Bohu.

Ľudia, ktorí sa s Gaetannou Nucciou Tolomeovou stretávali, boli vždy očarení jej láskavosťou a neustálou dobrou náladou, napriek bolestiam. Modlila sa nepretržite Ruženec a vždy sa veľmi tešila, ak ju navštívil kňaz a ona sa mohla pokloniť Eucharistii. Spolupracovala úzko aj s katolíckou miestnou rozhlasovou stanicou Radio Maria. Vystupovala často v programe *Il Fratello*, snažila sa pomáhať drogovo závislým ženám a prostitútkam. Mala veľkú úctu k svätému Pátrovi Piovi z Pietrelciny.

Gaetana Nuccia Tolomeová umrela v povesti svätosti vo veku 60 rokov, 24. januára v roku 1997 v kalábrijskom mestečku Catanzare. Zomrela na pľúcny edém a otravu krvi. Zachovali sa jej slová:

„Tvoja moc lásky Pane nech mi dá spievať o tvojej milosti, nech premení môj nárek na nekončiacu radosť, nech je hymnom na život, ktorý premáha smrť a nech je posolstvom nádeje pre mnoho smutných duší. Vďaka Ti Pane za dar života.“

O jej smrti informovalo aj Radio Maria a smútili za ňou všetci, ktorí ju poznali. Jej pozostatky boli 1. novembra 2010 exhumované a prevezené do Chiesa del Monte dei Morti e della Misericordia v mestečku Catanzaro. Informácie o jej živote spísala ako prvá jej sesternica Ida Chiefariová, ktorá s ňou trávila dlhé hodiny.

Zázrak na príhovor Gaetany Nuccie Tolomeovej sa týka mimomaternicového tehotenstva ženy z kalábrijského mesta Crotone. Žena mala mimomaternicové tehotenstvo, to sa však zázrakom upravilo a malo normálny priebeh. Zdravé dieťa sa narodilo v roku 2014.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/kalabrijske-svaticke-ktore-svoje-utrpenie-obetovali-za-nych/>